

[Socialministeren]

nere tidspunkt, da der her alene er tale om en eventuel ændring af administrativ praksis. Det kan en regering altså gøre på et tidspunkt, hvor man føler, at der måtte være behov for det og muligheder for det. Dermed er problemet altså ikke uden videre skudt til side.

Det andet spørgsmål, som fru Aase Olesen rejser, er nedsettelsen af udvalget om samle-verproblematikken. Hertil skal jeg kun for en ordens skyld sige, at parterne har været enige om, at dette problem burde analyseres, ikke alene i relation til førtidspensionsområdet – det synes jeg er vigtigt at understrege – men til hele det sociale område. Vi ved, at det er et kompliceret problem, men der er ikke taget stilling til, hvilken løsning der måtte findes, den dag udvalget er færdig med overvejelserne. Vi har bare fundet det naturligt, at dette spørgsmål nu blev underkastet en tilbundsående analyse.

Fru Birthe Hansen talte om nogle enkelte forringelser. Dem kan jeg ikke få øje på. Når det gælder enkerne, er det helt klart, at de, der har kunnet få enkepension i dag, også vil kunne få det i fremtiden, når der er tale om et egentligt forsørgelsesbehov. Det mener jeg er det afgørende i denne sammenhæng.

Når vi taler om spørgsmålet om pensionsfradraget for de enlige kvinder, er det en ret, man mister, men i den almindelige ligestillingsdebat mener jeg, der er nået meget store fremskridt i de ændringer, der sker på dette og i øvrigt andre områder i forbindelse med denne førtidspensionsreform. Vi får i hvert fald nu også en førtidspensionsreform, som ophæver nogle af de – kan man vel nok sige – diskriminerende ting, der har været i den hidtidige lovgivning.

Fru Lilli Gyldenkilde udtrykte frygt for, at der ville komme mange unge mennesker på pension under denne nye lovgivning. Jeg har også de bekymringer, som fru Lilli Gyldenkilde har, men jeg mener . . .

Første næstformand (Knud Østergaard):

Det ville være hensigtsmæssigt, om fru Lilli Gyldenkilde kan høre det svar, som ministeren giver på hendes spørgsmål.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Jeg er også enig med fru Lilli Gyldenkilde i, at man skal holde et stærkt øje med, hvad

der foregår på dette område. For det er naturligvis ikke hensigten, at man nu skal bruge pensionen som en almindelig løsning, når man ikke kan få en eller anden form for job. Jeg mener, det nye kriterium, der er udformet for tildeling af den nye førtidspension, indeholder mulighed for at forhindre, at der bliver tale om at bruge førtidspensionsordningen vilkårligt, lad mig bruge det udtryk. Der står også klart, at revalideringsmulighederne skal være udtømte, men når vi har fundet det rigtigt at udvide kriteriet, er det, fordi vi mener, der findes en gruppe, den man kunne kalde de ikke-revaliderbare revaliderer, også nede i de lave aldersgrupper, for hvem den tryggeste løsning er en førtidspension, og derfor er det for mig at se et spørgsmål om at finde den rigtige balance mellem at kunne give tryggere forhold for den person, der ikke har andre chancer, uden at det bevirker, at et førtidspensionssystem bare vilkårligt sætter unge mennesker på pension, for det bør naturligvis ikke ske.

Det er også på den baggrund, at forligsparterne er enige om den såkaldte revisionsklausul om, at en sag tages op til vurdering hvert femte år for at konstatere, om der skulle være sket en forbedring af erhvervsevnen, således at den pågældende person ikke længere har behov for førtidspension, men kan vende tilbage til arbejdsmarkedet.

Der er naturligvis grund til bekymring. Der er behov for at følge det meget nøje, men jeg mener, vi har fundet en afbalanceret løsning, som vi så også håber kan holde i praksis.

Lad mig til slut kun sige, at der vel nok er en vis tendens til, at hele folketinget vil kunne slutte med at stemme for det forlig, der er indgået mellem socialdemokratiet og regeringspartierne. Det finder jeg er meget lykkeligt, ikke mindst efter den debat, vi nu har haft i årevis. Vi får her mulighed for at give bedre vilkår for en række meget svage grupper i samfundet, og vi har til gengæld også med det brede politiske flertal sikkerhed for, at der ikke bare sker ændringer fra den ene dag til den anden. Jeg tror, at vi med den løsning, der nu er etableret, vil få en førtidspensionsreform, som vil kunne gælde mange år frem i tiden. Det betragter jeg som en meget lykkelig løsning.

Henrik Toft (V):